

МИКОЛАЇВСЬКИЙ
АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Дайджест

судової палати у кримінальних справах
Миколаївського апеляційного суду
(щодо скасованих та змінених рішень судів
першої інстанції у справах про адміністративні
правопорушення)

липень 2019 року

7/2019

Показчик за назвою суду

Березнегуватський районний суд Миколаївської області, 3

Заводський районний суд м. Миколаєва, 5

Ленінський районний суд міста Миколаєва, 8

Новоодеський районний суд Миколаївської області, 10

Центральний районний суд м. Миколаєва, 12

Первомайський міськрайонний суд Миколаївської області, 18

Миколаївським апеляційним судом проведено аналіз проблемних та спірних питань застосування норм Кодексу України про адміністративні правопорушення, які стали причинами скасування рішень судів першої інстанції у результаті їх перегляду в апеляційному порядку у липні 2019 року.

Список справ місцевих судів міста Миколаєва та районних судів області у яких було скасовано чи змінено рішення у липні 2019 року

Суд, рішення якого скасовано	Березнегуватський районний суд Миколаївської області
Категорія справ	Справа № 470/370/19 (провадження 33/812/234/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову від 05 червня 2019 року, якою Г. визнаний винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП скасовано, а провадження по справі закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.</p> <p>Відповідно до вимог ст. 245 КУпАП, завданням провадження у справах про адміністративне правопорушення є своєчасне, всебічне, повне й об'єктивне з'ясування обставин справи.</p> <p>Згідно ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, які мають значення для правильного вирішення справи.</p> <p>Зі змісту оскаржуваної постанови вбачається, що суддя при розгляді справи про адміністративне правопорушення за ч. 1 ст. 130 КУпАП у відношенні Г. вказаних вимог закону не дотримався, допустив формальне ставлення до вирішення справи, з'ясував обставини неповно та не всебічно, що загалом призвело до постановлення незаконного та необґрунтованого рішення.</p> <p>Приймаючи рішення, суддя дійшов висновку, що 20.04.2019 р. Г. керував транспортним засобом у стані алкогольного сп'яніння.</p> <p>В обґрунтування цих висновків, суд послався на дані протоколу про адміністративне правопорушення серії БД № 283015 від 20 квітня 2019 року, результату тестування на алкоголь, акту огляду на стан алкогольного сп'яніння з використанням спеціальних технічних засобів, на дані, що</p>

містяться на відеозапису з нагрудної камери поліцейського, а також показання свідків, які були присутні при його складанні.

З огляду на ці докази, суддя дійшов висновку про доведеність вини Г. у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.

З цими висновками суд апеляційної інстанції не погоджується, з огляду на наступне.

Під час апеляційного розгляду Г. заперечував вину та стверджував, що вживав безалкогольне пиво.

Працівниками поліції було допущено порушення вимог ч. 1 ст. 265-2 КУпАП щодо затримки транспортного засобу особи, у відношенні якої складено протокол про адміністративне правопорушення за ч. 1 ст. 130 КУпАП, що викликає обґрунтовані сумніви в законності складання протоколу про адміністративне правопорушення у відношенні Г.

Крім того, з дослідженого апеляційним судом відеозапису вбачається, що працівники поліції запропонували Г. пройти огляд на стан алкогольного сп'яніння на місці зупинки транспортного засобу за допомогою приладу Драгер, на що Г. погодився та в присутності двох свідків продув прилад Драгер.

Проте, з відеозапису не видно, що працівники поліції пропонували Г. пройти огляд на стан алкогольного сп'яніння у медичному закладі, як це передбачено Інструкцією про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженої наказом МВС України, МОЗ України №1452/735 від 09.11.2015 р.

Також апеляційний суд враховує, що відеозапис не відображає увесь перебіг подій, оскільки до суду надано лише фрагменти запису.

Отже, під час апеляційного розгляду не спростовані доводи апелянта про незаконність оскаржуваної постанови, а під час розгляду справи в суді першої інстанції суд не звернув уваги на допущені працівниками поліції порушення, тобто з'ясував обставини неповно та не всебічно, що загалом призвело до постановлення незаконного та необґрунтованого рішення. Таким чином, у ході дослідження доказів під час апеляційного розгляду, виникли обґрунтовані сумніви щодо доведеності вини Г. за обставин, які зазначені у протоколі про адміністративне правопорушення. Відповідно до ст. 62 Конституції України усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Суд, рішення якого скасовано	Заводський районний суд м. Миколаєва
Категорія справ	Справа № 390/460/19 (провадження № 33/812/235/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову від 06 червня 2019 року, якою Б. визнаний винним у вчиненні адміністративних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 130 КУпАП скасовано, а провадження по справі закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.</p> <p>Відповідно до вимог ст. 245 КУпАП, завданням провадження у справах про адміністративне правопорушення є своєчасне, всебічне, повне й об'єктивне з'ясування обставин справи.</p> <p>Згідно ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, які мають значення для правильного вирішення справи.</p> <p>Зі змісту оскаржуваної постанови вбачається, що суддя при розгляді справи про адміністративне правопорушення за ч. 1 ст. 130 КУпАП у відношенні Б. вказаних вимог закону не дотримався, допустив формальне ставлення до вирішення справи, з'ясував обставини неповно та не всебічно, що загалом призвело до постановлення незаконного та необґрунтованого рішення.</p> <p>Приймаючи рішення, суддя дійшов висновку що 22.03.2019 р. Б. керував транспортним засобом з явними ознаками наркотичного сп'яніння та від проходження медичного огляду на стан наркотичного сп'яніння у встановленому законом порядку відмовився в присутності двох свідків, чим порушив вимоги п. 2.5 ПДР України.</p> <p>В обґрунтування цих висновків, суддя послався на дані протоколу про адміністративне правопорушення серії ОБ №108446 від 22.03.2019 р. та протоколу про адміністративне правопорушення серії ОБ №108492 від 22.03.2019 р., а також письмові пояснення свідків, що були присутні при складанні цих протоколів. З огляду на зазначені докази, суддя дійшов висновку про доведеність вини Б. у вчиненні адміністративних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 130 КУпАП.</p> <p>З цими висновками суд апеляційної інстанції не погоджується, з огляду на наступне.</p>

	<p>Суддя не звернув уваги на те, що ці протоколи були складені в той же день з різницею майже в три години. Тобто, після складання першого протоколу, а саме: серії ОБ №108446 від 22.03.2019 р. о 15 год. 15 хв., Б. працівники поліції не відсторонили від керування транспортним засобом, що, в свою чергу, ставить під сумнів обґрунтованість складання іншого протоколу (серії ОБ №108492 від 22.03.2019 р. о 17 год. 40 хв.) про адміністративне правопорушення у відношенні Б. З цими протоколами Б. не погодився та від підпису відмовився.</p> <p>Свідки, що зазначені у цих протоколах в місцевому суді не допитані, а отже, їх письмові пояснення не перевірені, хоча повинні були перевірені судом з огляду на незгоду Б. з протоколами про адміністративні правопорушення, які складені щодо нього.</p> <p>Судом не перевірені дані, що зазначені у протоколах про адміністративні правопорушення у відношенні Б., які, відповідно до вимог ст. 251 КУпАП, є доказами у справі про адміністративне правопорушення.</p> <p>Під час розгляду справи в суді першої інстанції суд не допитав свідків та поліцейських, які склали протоколи, не витребував відеозапис на підтвердження викладених у протоколах обставин, тобто з'ясував обставини неповно та не всебічно, що загалом призвело до постановлення незаконного та необґрунтованого рішення.</p> <p>Таким чином, у ході дослідження доказів, виникли обґрунтовані сумніви щодо доведеності вини Б. за обставин, які зазначені у протоколі про адміністративне правопорушення. Відповідно до ст. 62 Конституції України усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Заводський районний суд м. Миколаєва</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа <u>№ 487/2548/19 (провадження 33/812/242/19)</u> - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову від 30 травня 2019 року про притягнення П. до адміністративної відповідальності за частиною 1 статті 164-14 КУпАП скасовано.</p> <p>На підставі пункту 1 частини 1 статті 247 КУпАП, провадження у справі про адміністративне правопорушення у відношенні П. закрито за відсутністю складу адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 164-14 КУпАП, з мотивів, наведених в мотивувальній частині даної постанови.</p>

Відповідно до статті 245 КУпАП, завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

Статтею 280 КУпАП передбачено, що орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності та інше.

Наведених вимог закону суддя місцевого суду не дотрималась.

Відповідно до положень частини 7 статті 294 КУпАП, апеляційний суд переглядає справу в межах апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права.

Як слідує з положень частини 1 статті 164-14 КУпАП, одним із правопорушень є, не оприлюднення або порушення порядку оприлюднення інформації про закупівлі відповідно до вимог законодавства.

Саме у цьому, виходячи з даних протоколу про адміністративне правопорушення, від 22 березня 2019 року, П. і обвинувачувалась.

Дійсно, відповідно до абзацу 5 частини 1 статті 2 Закону України «Про публічні закупівлі», у разі здійснення закупівель товарів, робіт і послуг без використання електронної системи закупівель, за умови, що вартість предмета закупівлі дорівнює або перевищує 50 тисяч гривень та є меншою за вартість, що встановлена в абзацах другому і третьому цієї частини, замовники обов'язково оприлюднюють звіт про укладені договори в системі електронних закупівель відповідно до статті 10 цього Закону.

Згідно з абзацу 11 частини 1 статті 10 Закону України «Про публічні закупівлі», замовник самостійно та безоплатно через авторизовані електронні майданчики оприлюднює на веб-порталі Уповноваженого органу в порядку, встановленому Уповноваженим органом та цим Законом, інформацію про закупівлю, а саме: звіт про укладені договори - протягом одного дня з дня укладення договору.

	<p>Відповідно до абзацу 12 частини 1 статті 10 Закону України «Про публічні закупівлі» відповідальність за повноту та достовірність інформації, що оприлюднюється на веб-порталі Уповноваженого органу, несуть голова та секретар тендерного комітету замовника або уповноважена особа (особи).</p> <p>Відповідальність певної посадової особи Замовника за не оприлюднення на веб-порталі Уповноваженого органу вказаної інформації, а саме: звіту про укладені договори, зазначеним законом не визначено.</p> <p>Така відповідальність, як слідує з пункту 4.4 Положення про тендерний комітет, ухваленого на засіданні вченої ради МНАУ від 29 травня 2017 року №11, покладена на секретаря тендерного комітету.</p> <p>Згідно наказу МНАУ від 29 липня 2016 року «Про створення тендерного комітету МНАУ», П. призначено головою тендерного комітету</p> <p>Враховуючи викладене, суддя місцевого суду дійшла до хибного висновку щодо наявності у П. складу адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 164-14 КУпАП, так як П. не є суб'єктом даного правопорушення, оскільки на неї як голову тендерного комітету МНАУ не покладено обов'язок щодо оприлюднення на веб-порталі Уповноваженого органу вказаної інформації, а саме: звіту про укладені договори, такий обов'язок покладено на іншу особу.</p> <p>Повнота та достовірність інформації, що оприлюднюється на веб-порталі Уповноваженого органу, відповідальність за які покладено, і вказаним вище законом та нормами положення, на голову і секретаря тендерного комітету, є окремим правопорушенням, яке не інкриміновано П., а тому висновок судді місцевого суду і в цій частині є хибним</p>
Суд, рішення якого скасовано	Ленінський районний суд м. Миколаєва
Категорія справ	Справа № 489/2079/19 (провадження № 33/812/236/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову від 10 червня 2019 року, якою Б. притягнуто до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого ст. 183-2 КУпАП та накладено адміністративне стягнення у виді 5 діб адміністративного арешту скасовано.</p> <p>Провадження у справі закрито на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП за відсутності в діях Б. складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 183-2 КУпАП.</p>

Згідно положень ст. 7 КУпАП, ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку встановлених законом. Проведення в справах про адміністративне правопорушення здійснюється на основі суворого додержання закону.

Суд першої інстанції при розгляді справи про адміністративне правопорушення стосовно Б. даних вимог закону не дотримався. Допустив формальне відношення до розгляду справи, належним чином не перевірів всіх обставин, які підлягали з'ясуванню при розгляді справи, що привело до необґрунтованого притягнення Б. до адміністративної відповідальності з накладенням найсуворішого виду адміністративного стягнення, пов'язаного з обмеженням особистої свободи громадян – адміністративного арешту.

Процесуальним документом, який є підставою для розгляду судом справи про адміністративне правопорушення та притягнення особи до адміністративної відповідальності є протокол про вчинення адміністративного правопорушення, який у відповідності до вимог ст. 254 КУпАП складається уповноваженою на те посадовою особою. Протокол про адміністративне правопорушення, у разі його оформлення, складається у двох екземплярах, один з яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 256 КУпАП протокол про адміністративне правопорушення як документ, що засвідчує факт неправомірних дій та є одним з основних джерел доказів, складається за встановленою формою і має містити дані, необхідні для вирішення адміністративної справи.

Згідно приписів ст. 256 КУпАП у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складання, посада, прізвище ім'я по батькові особи, яка склала протокол, відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності, місце час вчинення і суть адміністративного правопорушення, нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення, прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є, пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, інші відомості необхідні для вирішення справи. Протокол підписується особою, яка його склала і особою, яка притягається до адміністративної відповідальності. У разі відмови особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від підписання протоколу, в ньому робиться запис про це.

	<p>Особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до протоколу.</p> <p>При складанні протоколу особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, роз'яснюються його права і обов'язки, передбачені ст. 268 КУпАП, про що робиться відмітка у протоколі.</p> <p>А тому, предмет судового розгляду обмежений даними, які вказані в протоколі про адміністративне правопорушення та які визначають його суть.</p> <p>Однак, як вбачається із матеріалів справи, протокол про притягнення до адміністративної відповідальності Б. за ст. 183-2 КУпАП, складено уповноваженою службовою особою з істотним порушенням вимог ст. 256 та 254 КУпАП.</p> <p>Так, протокол про адміністративне правопорушення взагалі не містить викладу суті інкримінованого Б. адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 183-2 КУпАП, якою визначено застосування заходів адміністративного впливу за ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт. Крім того, при складанні протоколу уповноваженою посадовою особою були істотно порушені права Б., передбачені ст. 268 КУпАП. Так, протокол було складено за відсутності Б., йому не було роз'яснено права та обов'язки, передбачені ст. 268 КУпАП, не було надано права дати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, та не було вручено його копію.</p> <p>Між тим, зазначені недоліки залишилися поза увагою суду першої інстанції. Суд, в порушення вимог ст. 278 КУпАП не перевіряв протокол на відповідність вимогам закону, безпідставно прийняв його до свого провадження, та не перевірявши всіх обставин, з якими закон пов'язує можливість притягнення особи до адміністративної відповідальності, прийняв незаконне та необґрунтоване рішення.</p> <p>Крім того, суд в постанові про притягнення Б. до адміністративної відповідальності за ст. 183-2 КУпАП, навів такі обставини, які не були зазначені в протоколі про адміністративне правопорушення, які стосуються суті адміністративного правопорушення</p>
Суд, рішення якого скасовано	Новоодеський районний суд Миколаївської області
Категорія справ	Справа № 482/920/19 (провадження 33/812/246/19) - постанова

В якій частині рішення скасовано

Постанову від 19 червня 2019 року, якою Г. притягнуто до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП та накладено на нього адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі 10 200 грн. з позбавленням права керування транспортними засобами строком на один рік – змінено.

Виключено з резолютивної частини рішення посилення суду першої інстанції про накладення на Г. адміністративного стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на 1 рік.

В іншій частині постанову суду першої інстанції залишено без змін.

Згідно положень ст. 245 КУпАП, завданнями провадження у справі про адміністративне правопорушення є повне, всебічне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

Відповідно до вимог ст. 280 КУпАП, орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, які мають значення для правильного вирішення справи.

Як вбачається з диспозиції ст. 130 ч. 1 КУпАП адміністративна відповідальність настає не тільки у разі керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а так само, і за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Винність Г. у вчиненні нею адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП, доведена зібраними та перевіреними по справі доказами, яким дана належна юридична оцінка.

Разом з тим, як вбачається з довідки Новоодеського ВП ГУНП у Миколаївській області, відповідно до облікових даних ІПНП

	України Г. не отримувала посвідчення водія та немає права на керування транспортними засобами, а тому суд першої інстанції безпідставно позбавив її права керування транспортними засобами.
Суд, рішення якого скасовано	Центральний районний суд м. Миколаєва
Категорія справ	Справа № 490/2807/19 (провадження № 33/812/212/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову від 03 травня 2019 року, якою М. визнаний винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 172-15 КУпАП, - скасовано, а провадження по справі закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 274 КУпАП у зв'язку з відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.</p> <p>Згідно зі ст. 245 КУпАП, завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом.</p> <p>Відповідно до вимог ст. 251 КУпАП, доказами в справі по адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків та іншими документами.</p> <p>Згідно ст. 280 КУпАП, орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.</p> <p>Даних вимог закону суддя не дотримався.</p> <p>Обґрунтовуючи свої висновки, суддя зазначив, що вина М. у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 172-15 КУпАП, підтверджується протоколом про адміністративне правопорушення від 29.03.2019 р. та зібраними по справі доказами.</p> <p>Як зазначено у протоколі про адміністративне правопорушення, М. не забезпечив поставки на облік та здачі</p>

підлеглими військовослужбовцями, що прибували на службу до підрозділу та при звільненні зі служби в запас, закріпленої за ними в підрозділі зброї.

Проте, як встановлено під час апеляційного розгляду, на момент звільнення військовослужбовців Г. та С. з військової частини, М. перебував на лікуванні в госпіталі в період з 24.08.2018 р. до 26.10.2018 р., що підтверджується доданими до апеляційної скарги копіями медичних довідок та в цей період обов'язки командира підрозділу виконувала інша особа.

Під час складання протоколу про адміністративне правопорушення у відношенні М. посадова особа військової прокуратури Миколаївського гарнізону прокурор Б., на зазначені обставини уваги не звернув, а під час розгляду справи в суді першої інстанції, суддя належним чином не перевіряв обставини, викладені у протоколі про адміністративне правопорушення, тобто з'ясував обставини неповно та не всебічно, що загалом призвело до постановлення незаконного та необґрунтованого рішення.

Положеннями ч. 2 ст. 172-15 КУпАП передбачена адміністративна відповідальність за недбале ставлення військової службової особи до військової служби, вчинене в умовах особливого періоду.

Відповідно до вимог ст. ст. 11, 58, 119, 120 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, п. 4 розділу I п.п. 2, 14, 15, 18 розділу II "Інструкції про організацію обліку, зберігання і видачі стрілецької зброї та боєприпасів у Збройних Силах України", затвердженої наказом Міністра оборони України від 29.06.2005 р. №359 (в редакції наказу Міністра оборони України від 20.10.2015 р. №569), командир взводу зобов'язаний свято та непорушно додержуватися Конституції України та законів України, зразково виконувати покладені обов'язки за займаною ним посадою, стежити за наявністю і правильною експлуатацією, обслуговуванням і збереженням озброєння, техніки, спорядження, речового та іншого майна у взводі (групі, башті) і не менше ніж раз на два тижні особисто проводити їх огляд і перевірку наявності.

Проте, М. з 14.04.2018 р. не міг здійснювати фактичного проведення звірок облікових даних закріпленої за ввіреним підрозділом зброї та її фактичної наявності, як про це зазначено у протоколі про адміністративне правопорушення, оскільки на посаду М. призначений лише 05.06.2018 р.

	<p>На момент початку виконання М. своїх службових обов'язків у вказаному підрозділі був відсутній акт списання зброї з другого підрозділу та за першим підрозділом закріплені не були.</p> <p>З огляду на наведене, висновки судді у порушенні М. ст. ст. 11, 16, 58, 59, 119, 120 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, п. п. 4, 17 наказу Міністра оборони України від 29.06.2005 р. №359, в редакції наказу Міністра оборони України від 12.11.2015 р. №569 "Про затвердження Інструкції про організацію обліку, зберігання і видачі стрілецької зброї та боєприпасів у Збройних Силах України", не знайшли своє підтвердження під час апеляційного розгляду.</p> <p>Суддя дійшов невірного висновку, про визнання М. винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 172-15 КУпАП.</p> <p>Розглянувши справу про адміністративне правопорушення у відсутність М., який не був належним чином повідомлений про дату та час розгляду справи, суд порушив право на захист особи, у відношенні якої складено протокол.</p>
Суд, рішення якого скасовано	Центральний районний суд Миколаївської області
Категорія справ	Справа 490/3264/19 (провадження 33/812/237/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову від 23 травня 2019 року скасовано. Прийнято нову постанову, якою С. визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, та провадження по справі закрито на підставі п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку з закінченням строків накладення адміністративного стягнення.</p> <p>Відповідно до вимог п. 2.3 «б» Правил дорожнього руху України, для забезпечення безпеки дорожнього руху водій зобов'язаний бути уважним, стежити за дорожньою обстановкою, відповідно реагувати на її зміну, стежити за правильністю розміщення та кріплення вантажу, технічним станом транспортного засобу і не відволікатися від керування цим засобом у дорозі.</p> <p>Згідно вимог п. 12.1 Правил, під час вибору в установлених межах безпечної швидкості руху водій повинен урахувувати дорожню обстановку, а також особливості вантажу, що перевозиться, і стан транспортного засобу, щоб мати змогу постійно контролювати його рух та безпечно керувати ним. Пунктом 13.1 Правил передбачено, що водій залежно від швидкості руху, дорожньої обстановки, особливостей вантажу,</p>

	<p>що перевозиться, і стану транспортного засобу повинен дотримувати безпечної дистанції та безпечного інтервалу.</p> <p>Даних вимог Правил дорожнього руху України водій С. не дотримався.</p> <p>За таких обставин, при апеляційному розгляді справи спростовані пояснення С. про те, що не з його вини сталася ДТП.</p> <p>Встановлено, що С., як учасник дорожнього руху, порушив вимоги п. п. 2.3 «б», 12.1, 13.1 Правил дорожнього руху України. Зазначене порушення спричинило пошкодження транспортних засобів, тобто С. вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ст. 124 КУпАП.</p> <p>З огляду на наведене, прийняте суддею рішення про відсутність в діях С. складу адміністративного правопорушення є необґрунтованим, а тому постанова судді підлягає скасуванню з прийняттям нової постанови, якою С. необхідно визнати винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.</p> <p>Відповідно до положень ст. 38 КУпАП, адміністративне стягнення у справах підвідомчих суду, може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення.</p> <p>Згідно п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП, провадження у справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за обставин закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ст. 38 цього Кодексу.</p> <p>З матеріалів справи про адміністративне правопорушення вбачається, і таке встановлено судом, що правопорушення вчинено 08.04.2019 р. Враховуючи те, що з дня вчинення правопорушення сплило 3 місяці, провадження в справі про адміністративне правопорушення необхідно закрити на підставі п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП, у зв'язку з закінченням строків накладення адміністративного стягнення.</p>
Суд, рішення якого скасовано	Центральний районний суд м. Миколаєва
Категорія справ	Справа № 490/9268/18 (провадження 33/812/248/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову від 20 листопада 2018 року стосовно В. скасовано. Закрито провадження у справі про адміністративне правопорушення стосовно В. на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в її діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.</p> <p>За змістом ст. ст. 245, 252, 280, 283 КУпАП, при розгляді справи про адміністративні правопорушення забезпечується всебічне,</p>

повне та об'єктивне з'ясування обставин справи, підлягають для з'ясування питання про те, чи було вчинене адміністративне правопорушення та чи винна особа в його вчиненні, рішення приймається на підставі доказів долучених у суді і оцінених суддею за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю.

Однак, суддею суду першої інстанції при розгляді матеріалів про адміністративне правопорушення за ст. 124 КУпАП відносно В. вимоги зазначених вище норм закону дотримані не були, що призвело до прийняття рішення, яке не відповідає вимогам щодо його законності, обґрунтованості та вмотивованості.

Відповідно до вимог Кодексу України про адміністративні правопорушення МВС України розроблена та затверджена наказом від 07.11.2015 року за № 1395 з реєстрацією в Міністерстві юстиції України 10 листопада 2015 року за № 1408/278853 «Інструкція з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі», недотримання норм якої дає підстави для висновку про недопустимість доказів на підтвердження обставин подій та доведеності вини особи у вчиненні відповідного адміністративного правопорушення.

Відповідно до вказаної Інструкції, схема місця дорожньо-транспортної пригоди - це графічне зображення місця дорожньо-транспортної пригоди з відображенням та фіксацією на ньому всіх об'єктів та обставин, що стосуються події та можуть мати значення для об'єктивного визначення її причин, яке оформлюється з дотриманням вимог цієї Інструкції на місці пригоди і підписується її учасниками.

У розділі VIII зазначеної інструкції визначені особливості оформлення матеріалів про адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачена статтею 124 КУпАП.

Пунктом 4 зазначеного розділу інструкції передбачено, що на схемі місця ДТП графічно зображуються та фіксуються такі об'єкти: ділянка дороги, на якій сталась ДТП; сталі орієнтири, до яких на схемі здійснена прив'язка об'єктів та слідів; транспортні засоби, причетні до ДТП, координати їх розміщення відносно елементів проїжджої частини та сталих орієнтирів; сліди гальмового шляху коліс транспортних засобів; інші сліди та предмети, що стосуються пригоди; площа розсіювання уламків скла, осипання ґрунту; координати місця зіткнення, наїзду

відносно сталих орієнтирів; ширина проїжджої частини разом з роздільними смугами; ширина тротуарів, узбіччя; розміри ділянок з різним станом дорожнього покриття; розміри та розміщення дефектів дорожнього покриття; розташування дорожньої розмітки; розташування світлофорів, дорожніх знаків та інших засобів технічного регулювання дорожнього руху.

З матеріалів провадження вбачається, що рішення про складання протоколу про адміністративне правопорушення щодо В. було прийнято працівниками патрульної поліції без належного оформлення схеми ДТП, з'ясування фактичних обставин справи і механізму вчинення даної ДТП.

Разом з тим, суд першої інстанції не звернув уваги, що в протоколі про адміністративне правопорушення, складеного щодо В. та додатках до нього не в повному обсязі висвітлені обставини ДТП, а саме: на схемі ДТП відсутні графічні зображення дорожніх знаків та інших засобів технічного регулювання дорожнього руху, крім того схема ДТП містить виправлення.

Неналежне оформлення матеріалів про адміністративне правопорушення особою, яка склала протокол про адміністративне правопорушення, позбавило суд можливості об'єктивно встановити обставини, що підлягають з'ясуванню при розгляді справи про адміністративне правопорушення та прийняти законне рішення.

Відповідно до вимог ст. ст. 256, 278 КУпАП та положень п.24 Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті» №14 від 23 грудня 2005 року, протокол про адміністративне правопорушення, складений без додержання вимог ст.256 КУпАП підлягав поверненню судом першої інстанції відповідному органу для належного оформлення.

При цьому, враховуючи, що розгляд справи в суді здійснюється лише в межах перевірки тих обставин, які викладені в протоколі про адміністративне правопорушення та матеріалах долучених до нього, які були зібрані органом, який склав протокол. Для з'ясування обставин, що мають значення для вирішення справи, на суд не може бути покладена функція збирання доказів, оскільки, таким чином буде порушено принцип змагальності. З огляду на те, що без встановлення фактичних обставин події правопорушення, а також без приведення у відповідність з

	<p>вимогами ст. 256 КУпАП протоколу про адміністративне правопорушення, суд був позбавлений можливості прийняти остаточне законне рішення по суті справи.</p> <p>Проте, суд першої інстанції на вказані обставини увагу не звернув, належним чином не перевірів обставини, які підлягали обов'язковому з'ясуванню, прийняв незаконне та необґрунтоване рішення.</p> <p>Під час апеляційного розгляду сторонами були представлені додаткові докази, які ставлять під сумнів правильність висновків про винуватість в ДТП водія В. і при цьому не дають однозначної відповіді про особу, з вини якої відбулось ДТП.</p> <p>Усунути ці недоліки під час апеляційного перегляду постанови судді районного суду шляхом вивчення наданих суду матеріалів справи, допитом учасників ДТП та інших доданих до справи матеріалів неможливо.</p> <p>Матеріали провадження не містять об'єктивних даних, які б могли визначити місце зіткнення транспортних засобів та їх розташування під час ДТП на проїзній частині дороги, та дали б можливість суду об'єктивно встановити, ким з водіїв (учасників ДТП) було порушено вимоги ПДР України.</p> <p>Враховуючи, що беззаперечних та достовірних доказів того, що водієм В. були порушені вимоги п. 13.3 ПДР України, що стало причиною ДТП, матеріали провадження не містять, за такого в її діях відсутній склад адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.</p>
Суд, рішення якого скасовано	Первомайський міськрайонний суд Миколаївської області
Категорія справ	Справа № 484/2138/19 (провадження 33/812/231/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову від 28 травня 2019 року, якою відносно Г., закрито провадження у зв'язку з закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ст. 38 КУпАП – скасовано та прийнято нову постанову.</p> <p>Г. визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП.</p> <p>Провадження в справі відносно Г. закрито на підставі п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП, у зв'язку із закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків накладення адміністративного стягнення.</p> <p>Статтею 280 КУпАП встановлено обов'язок суду з'ясовувати при розгляді справи про адміністративне правопорушення, поміж іншого, і чи винна дана особа в його вчиненні. При цьому</p>

норм щодо відсутності у суду повноважень на встановлення обставин щодо вчинення адміністративного правопорушення, наявності вини особи у його вчиненні у разі винесення постанови про закриття провадження за п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП вказаний Кодекс не містить.

Водночас, зі змісту ч. 1 ст. 38 КУпАП вбачається, що закриття провадження на зазначеній підставі можливе за одночасної наявності таких умов: вчинення (виявлення) адміністративного правопорушення; сплив встановленого законом строку.

Тобто для закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення з підстав закінчення строків, передбачених ст. 38 КУпАП, можливо лише за умови встановлення факту вчинення особою протиправної дії чи бездіяльності, що підпадають під визначені законом ознаки адміністративного правопорушення.

У разі недоведеності наявності складу адміністративного правопорушення та не підтвердження його належними та допустимими доказами, наявна можливість закрити провадження у справі про адміністративне правопорушення саме за п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП.

Під час закриття провадження у справах про адміністративні правопорушення у зв'язку із закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності, передбачених ст. 38 КУпАП, всупереч ст. 280 КУпАП, суд першої інстанції не встановив наявності або відсутності вини особи відносно якої складений протокол про адміністративне правопорушення.

У цьому разі законодавець передбачив іншу підставу для закриття провадження у справі за відсутністю події і складу адміністративного правопорушення (п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП).

Суд першої інстанції не в повній мірі дослідив та проаналізував наявні в матеріалах справи про адміністративне правопорушення докази, та не надав їм належної оцінки.

Зважаючи на сукупність доказів, апеляційний суд прийшов до висновку про порушення водієм Г. п. п. 12.1, 1.1 дод. 1 Правил дорожнього руху, та про прямий причинний взаємозв'язок його дій із настанням дорожньо-транспортної пригоди, що спричинило пошкодження транспортних засобів «BMW» та «Nissan Primera».

Отже, в діях Г. наявний склад адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП, а саме порушення правил дорожнього руху, що спричинило пошкодження транспортних засобів.

	<p>Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП, провадження у справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочате, а розпочате підлягає закриттю у разі закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ст. 38 КУпАП.</p>
--	--

	<p>Оскільки правопорушення Г. вчинено 21.12.2018 р. і на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення сплив передбачений ч. 2 ст. 38 КУпАП строк накладення адміністративного стягнення, провадження у справі про адміністративне правопорушення підлягає закриттю.</p>
--	--

Результати проведеного аналізу наведено у таблиці із зазначенням причин зміни чи скасування рішення суду першої інстанції.